

Dosarul nr. 2ra-949/23
2-21149322-01-2ra-06072023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Mardari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, Gr. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

11 octombrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Mariana Pitic
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Ministerul Justiției și de Alexei Gheorghe, reprezentat de avocatul Alina Ceban,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Gheorghe împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 27 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de apel depuse Alexei Gheorghe și de Ministerul Justiției și a fost menținută hotărârea instanței de fond,

c o n s t a ț ă :

La 07 octombrie 2021, Alexei Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea din 27 aprilie 2011 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de chemare în judecată a lui Alexei Gheorghe împotriva Consiliul municipal Chișinău privind obligarea de a-i atribui spațiu locativ împreună cu membrii familiei sale. Întru executarea hotărârii, Curtea de Apel Chișinău a eliberat documentul executoriu nr. 3-2178/11 din 27 aprilie 2011, care a fost prezentat și primit spre executare de către executorul judecătoresc Pașa Nicolae la data de 23.06.2011, iar ulterior după scurgerea a 10 ani în care acesta nu a fost executat, prin încheierea executorului judecătoresc Pașa Nicoae nr. 019-226r/417 din 27.04.2017, s-a strămutat titlul executoriu respectiv la executorul judecătoresc Vasian Nicolae.

A invocat reclamatul că, hotărârea din 27 aprilie 2011 Curții de Apel Chișinău, nu a fost executată, motivul fiind că Consiliul municipal Chișinău nu dispune de spațiu locativ în vederea executării hotărârii. În această perioadă, reclamantul împreună cu familia sa a fost nevoit să închirieze locuință și respectiv să suporte

cheltuieli în acest sens, fapt confirmat prin contractul de închiriere a spațiului locativ din 02 martie 2019 pentru perioada din 02.03.2019-02.02.2022, costul chiriei constituind de 3 500 de lei lunar. Cu referire la respectivele contracte de locațiune Serviciul Fiscal de Stat, la data de 11 februarie 2020, a confirmat că contribuabilul Popescu Inga nu înregistrează restanțe față de bugetul de stat la impozitul pe venit aferent operațiunilor de predare și/sau folosință a proprietății imobile, corespunzător contractelor de locațiune înregistrate la SIA e-Cerere.

A relatat că, distinct de prejudiciul material pe care l-a suportat și îl suportă în continuare, nu mai puțin importante sunt și suferințele psihice cauzate, acestea manifestându-se prin sentimentele neajutorate, complexul de inferioritate, de rușine, insatisfacție de lipsirea de posibilitatea de a locui într-un spațiu locativ decent care i se cuvine în baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Aceste sentimente sunt generate de faptul că drepturile lui Alexei Gheorghe sunt tratate într-un alt mod decât drepturile altor persoane puse în aceeași situație ca și el, ceea ce îl face să se simtă inferior colegilor săi, sau altor cetățeni cărora li se elibera spațiu locativ la simpla prezentare a hotărârii judecătorești, ne fiind necesară nici intentarea procedurii de executare, sau într-o perioadă foarte scurtă după aceasta. Faptul că debitor al procedurii de executare este Primăria mun. Chișinău, care repetat își permite să ignore orice solicitare înaintată în cadrul procedurii de executare, neavând nici un temei legal în acest sens, îl face pe reclamant să simtă o frică și sentimentul de neajutorare.

A opinat reclamantul că, prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, i-a fost cauzat un prejudiciu moral ce poate fi evaluat la suma de 30 600 de lei pentru perioada de 30 luni și 10 zile de neexecutare. Anume această sumă ar putea restabili echitatea socială și ar compensa la minimum toate suferințele suportate de Alexei Gheorghe în legătură cu neexecutarea hotărârii judecătorești în termen rezonabil, mai mult ca atât acest quantum bănesc pentru prejudiciul moral cauzat în urma neexecutării hotărârii judecătorești în care debitorul este un organ de stat, fiind în concordanță și cu practica constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului. Conform aceiași practici judiciare a Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor omului, hotărârea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, ci cu executarea ei.

Reiterează reclamantul că hotărârea judecătorească în privința sa (Titlul Executoriu nr.3-2178/11 din 23.04.2011), la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, nu este executată pe parcursul a 24 luni și 10 zile, iar având în vedere că reclamantul a achitat suma de 3 500 de lei lunar pentru chiria spațiului locativ, prejudiciul suportat până la data depunerii cererii de chemare în judecată a constituit suma de $(24 \text{ (luni)} \times 3500 \text{ (lei)}) + (10 \text{ zile} \times 113 \text{ lei}) = 85\,130$ de lei, iar reclamantul își rezervă dreptul de a mai concretiza pretențiile cu referire la quantumul prejudiciului material pe parcursul examinării pricinii, adică până la ziua adoptării hotărârii cu privire la o eventuală constatare a violării/neviolării dreptului declarat de art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

A solicită reclamantul constatarea încălcării Articolului 6 par. 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului, Articolul 1 al Protocolului nr. 1 al Convenției exprimat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii din 27 aprilie 2011 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza civila la

cererea de chemare în judecată înaintată de Alexei Gheorghe împotriva Consiliul municipal Chișinău privind obligarea de a-i atribui spațiu locativ împreună cu membru familiei sale, încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției a RM în beneficiul lui Alexei Gheorghe a prejudiciului material cauzat urmare a neexecutării hotărârii judecătorești în suma de 85 130 de lei, pentru perioada de 23.01.2020- 02.02.2022 cu titlu de cheltuieli pentru închirierea spațiului locativ, încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției a RM în beneficiul lui Alexei Gheorghe a prejudiciului moral în mărime de 30 600 de lei pentru perioada de 23.01.2020-02.08.2022 de neexecutare și a cheltuielilor de asistentă juridică în suma de 10 000 de lei.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Gheorghe împotriva Ministerului Justiției.

S-a constatat încălcarea dreptului reclamantului Alexei Gheorghe la executare în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2011.

S-a încasat din contul bugetului de stat gestionat de Ministerul Finanțelor prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Alexei Gheorghe prejudiciul cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2011 în perioada 23.01.2020 – 23.01.2022 suma de 84 000 de lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat din contul bugetului de stat gestionat de Ministerul Finanțelor prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Alexei Gheorghe suma de 3 000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 03 octombrie 2022, Alexei Gheorghe și la 26 octombrie 2022, Ministerul Justiției au declarat apel asupra hotărârii din 28 septembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 27 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse de Alexei Gheorghe și de Ministerul Justiției și a fost menținută hotărârea din 28 septembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, Alexei Gheorghe a întreprins acțiunile necesare în vederea executării titlului executoriu, astfel, încât acesta la 23 iunie 2011 a solicitat executorului judecătoresc primirea spre executare a hotărârii din 27 aprilie 2011, ulterior a depus cerere de strămutare a documentului executoriu de la executorul judecătoresc Nicolae Pașa la executorul judecătoresc Nicolae Vasian. Astfel, neexecutarea hotărârii din 27 aprilie 2011 a Curții de Apel Chișinău nu poate fi imputată lui Alexei Gheorghe. Or, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral, material, revine statului. Executorii judecătorești, pe parcursul întregii perioade de timp, au întreprins acțiuni în vederea executării documentului executoriu, însă care nu au avut finalitate.

Cu referire la conduita autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești - Consiliul mun. Chișinău, instanța de apel nu poate reține drept motiv de neexecutare a hotărârii lipsa spațiului locativ și lipsa resurselor financiare în vederea construirii spațiului locativ, or, Consiliul mun. Chișinău, fiind autoritate

publică avea obligația pozitivă de a întreprinde măsuri în vederea executării documentului executoriu.

În aceste circumstanțe, autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești, care este statul Republica Moldova, nu a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea executării hotărârii judecătorești irevocabile, în consecință Alexei Gheorghe nu a putut beneficia de succesul obținut în urma examinării litigiului, care se referea la asigurarea sa și a familiei sale cu spațiu locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare, fapt ce incontestabil denotă că hotărârea adoptată în favoarea ultimului a rămas neexecutată o perioadă considerabilă de timp.

A menționat instanța de apel că, instanța de fond întemeiat a constatat că prin neexecutarea hotărârii din 27 aprilie 2011 a Curții de Apel Chișinău, în perioada 23.01.2020 – 23.01.2022, i-a fost încălcat dreptul lui Alexei Gheorghe la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, respectiv, acest fapt nu-i poate fi imputat reclamantului Alexei Gheorghe sau executorilor judecătorești în procedura cărora s-a aflat și se află până în prezent spre executare documentul executoriu menționat supra.

Astfel, reieșind din criteriile prevăzute de lege pentru determinarea unei reparații echitabile a prejudiciului invocat, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a survenit neexecutarea, precum și de pretențiile invocate, de complexitatea cauzei, de comportamentul părților, de conduita autorităților publice, de durata încălcării și de importanța procesului pentru Alexei Gheorghe, instanța de apel consideră că suma de 5 000 de lei, dispusă a fi încasată din contul bugetului de stat gestionat de Ministerul Finanțelor prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Alexei Gheorghe, cu titlu de prejudiciu moral, este suficientă pentru acoperirea prejudiciului, cauzat prin neexecutarea hotărârii din 27 aprilie 2011 a Curții de Apel Chișinău, în perioada 23.01.2020 – 23.01.2022, și este una proporțională cu sumele acordate de instanțele naționale, cât și de Curtea Europeană pe cazuri similare. Or, cuantumul prejudiciului moral pretins de către Alexei Gheorghe în mărime de 24 300 de lei este vădit disproporțional și excesiv în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

Cu referire la repararea prejudiciului material, instanța de apel a menționat că, Alexei Gheorghe solicită repararea prejudiciului material cauzat prin neexecutarea hotărârii judecătorești cu privire la asigurarea cu locuință de serviciu, constituit din cheltuieli suportate pentru închirierea spațiului locativ pentru perioada 23.01.2020-02.02.2022, în sumă totală de 85 130 de lei.

Aici Curtea de Apel Chișinău a relatat că, este absolut confirmat prin mijloace probatorii faptul că Alexei Gheorghe a încheiat cu Popescu Inga contract de închiriere a spațiului locativ pentru perioada 02.03.2019 – 02.02.2022 și potrivit pct. 2 al contractului menționat, chiria lunară spre plată era de 3 500 lei, iar plata se făcea lunar. Pentru perioada valabilității contractului reclamantul a pretins încasarea sumei totale de 85 130 de lei.

De asemenea instanța de apel a consemnat și faptul că contractul de închiriere nominalizat a fost înregistrat la Serviciul Fiscal de Stat, iar prin confirmările prezentate s-a adeverit suportarea reală de către Alexei Gheorghe a cheltuielilor de închiriere a spațiului locativ, sume care au fost și efectiv impozitate.

Astfel, instanța de apel reiterat că Alexei Gheorghe are dreptul de a solicita repararea prejudiciului material cauzat prin neexecutarea hotărârii din 27 aprilie 2011, având în vedere că cerința acestuia cu privire la repararea prejudiciului material cade sub incidența Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

La 12 iunie 2023, Ministerul Justiției, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, prin Legea nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești a fost instituit mecanismul compensatoriu de reparare a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil al cauzei

Astfel, potrivit Regulamentului cu privire la modul de achitare a indemnizației pentru închirierea aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 646 din 10.07.2018 pct. 1 prezentul Regulament are drept scop stabilirea modalității de compensare a cheltuielilor pentru închirierea spațiului locativ de către funcționarii publici cu statut special angajați în Ministeriul Afacerilor Interne pe perioada de îndeplinire a serviciului. Pct. 11 prevede expres că funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care nu sânt asigurați cu spațiu locativ (inclusiv cămin) li se plătește o indemnizație pentru închirierea spațiului locativ în cuantumul prevăzut de contractul de închiriere a locuinței, dar care nu depășește salariul de funcție al acestora.

Prin urmare a notat că, statul a creat două mecanisme de a asigura o executare a hotărârilor judecătorești și anume Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și în cazul persoanelor ce dețin statutul de polițist compensarea cheltuielilor de chirie prevăzut în Legea nr. 288 și realizată prin Hotărârea Guvernului nr. 646 din 10.07.2018.

A relatat că despăgubirea acordată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în legătură cu daunele morale este menită să furnizeze o compensație financiară pentru un prejudiciu moral, cum ar fi suferințe psihice sau fizice. Prin natura lor, daunele morale nu se pretează la calcule exacte. Dacă se stabilește existența unor astfel de daune, și în cazul în care Curtea consideră că este necesară o compensație bănească, ea va face o evaluare pe o bază echitabilă, luând în considerare standardele care decurg din jurisprudența sa.

Recurentul a susținut că condițiile de reparare a prejudiciului moral sunt: constatarea încălcării; imposibilitatea înlăturării consecințelor încălcării în dreptul intern; existența unui prejudiciu considerabil; existența legăturii de cauzalitate între încălcare și prejudiciu.

Primul lucru pe care îl determină Curtea Europeană înainte de a decide asupra acordării satisfacției echitabile este existența încălcării prevederilor Convenției

Europene de către Statul pârât. Încălcarea Convenției poate fi cauzată atât prin acțiunea Statului, cât și prin inacțiune, în cazul în care exista o obligație pozitivă impusă ultimului prin Convenție.

Consideră recurentul că, aprecierea judecătorului privind evaluarea daunelor morale este subiectivă, dar criteriile care stau la baza cuantumului despăgubirilor trebuie să fie obiective împărțășind criteriul general evocat de instanța europeană, potrivit căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației.

Referitor la încasarea prejudiciului material recurentul a menționat că, instanța de apel nejustificat și neîntemeiat a menținut și în această parte hotărârea instanței de fond, nu a ținut cont de hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 646 din 10.07.2018 prin care a fost abrogat un regulament cu privire la modul de achitare a indemnizației pentru închirierea spațiului locativ funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne din RM.

Instanțele inferioare au admis pretenția fără ași motiva soluția prin prisma dispozițiilor legale cu privire la aprecierea probelor.

La 22 iunie 2023, Alexei Gheorghe, reprezentat de avocatul Alina Ceban, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și anume în partea în care nu a fost admisă acțiunea.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor materiale anexate la materialele cauzei și a aplicat eronat normele de drept material din considerentele ce urmează.

Cu referire la prejudiciul material, recurentul a notat că beneficiază de dreptul de a pretinde restituirea plății lunară a locațiunii pe parcursul a 24 luni și 10 zile, iar având în vedere că a achitat suma de 3 500 de lei lunar pentru chiria spațiului locativ, prejudiciul suportat până la data depunerii cererii de chemare în judecată a constituit suma de 85 130 de lei.

Invocă recurentul că instanța de apel eronat a reținut argumentele primei instanțe că în partea ce depășește suma adjudecată (10 zile x 113 lei), urmează a respinge solicitarea or din contractul de închiriere nu rezultă o plată fracționată a chiriei.

Cu referire la prejudiciul moral recurentul a invocat că, diminuarea prejudiciului moral de la suma solicitată reieșind din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cazurile de neexecutare, mărimea acesteia fiind în medie de 600 euro pentru 12 luni de întârziere și câte 300 euro pentru fiecare perioadă următoare de 6 luni de întârziere. Or, suma de 5 000 de lei pentru o perioadă din 23.01.2020-02.08.2022 de neexecutare continuă a hotărârii judecătorești este lipsită de argumente.

Cu referire la cheltuielile de asistenta juridica, recurentul a menționat că instanța de apel eronat a reținut argumentele primei instanțe că „cu toate că au fost reale, nu au fost în măsură deplină necesare și rezonabile, or nu a fost prezentat un raport de activitate pe cauză”. Consideră că remunerația avocatului sub nici o formă nu poate fi calificată ca fiind necesară sau nu de către o instanța de judecată, ca fiind în măsură sau nu să influențeze substanțial sau să ajute la adoptarea unei soluții pe fondul cauzei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 27 aprilie 2023.

La 29 mai 2023, copia deciziei din 27 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc (f.d. 154), însă date despre recepționarea acesteia la materialele cauzei, lipsesc.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de Ministerul Justiției, la 12 iunie 2023 și recursul declarat de Alexei Gheorghe, reprezentat de avocatul Alina Ceban, la 22 iunie 2023 se consideră depuse în termenul stabilit de lege.

Curtea Supremă de Justiție, la 06 iulie 2023, a expediat în adresa participanților copiile recursurilor declarate de Ministerul Justiției și de Alexei Gheorghe, reprezentat de avocatul Alina Ceban, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, anexată la materialele dosarului (f.d. 174).

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursurile declarate de Ministerul Justiției și de Alexei Gheorghe, reprezentat de avocatul Alina Ceban, au fost depuse până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile

prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Ministerul Justiției și de Alexei Gheorghe, reprezentat de avocatul Alina Ceban, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,
Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Ministerul Justiției și de
Alexei Gheorghe, reprezentat de avocatul Alina Ceban.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Mariana Pitic

Ion Malanciuc